

Előfizetési árak:

Egész évre	10	frt — kr.
Fél évre	5	» — »
Negyedévre	2	» 50 »
Egy órára	—	» 85 »
Egyes szám ára	4	kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Király-utca 4. sz.

Az arany hajó szállodával

szemben.
hová az előfizetések és a lap
é: küldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az alispán mint ezermester.

Pécs, 1895. január hó 16.

Baranyavármegyének hétfői közgyűlésén Szily László alispán ur meginterpelláltatván a vármegye községeire oktroyált hivatalos ujság tárgyában, azt válaszolta, hogy a legtöbb megye nagy áldozatok árán tart fen hivatalos lapot, mert az ügyforgalom mindenütt szaporodik, a munkaerő pedig marad a régi; a közigazgatás menete tehát lassabb, mint ezt a közérdek megkíváná. A rendeleteknek gyorsabb tempóban való tovajuttatása kívánatos és szükségessé teszi ennél fogva, hogy a megyének legyen egy hivatalos lapja, mely a rendeleteknek és intézkedéseknek gyors közlésével igen sok pénzerőt, kiadást segít megtakarítani. Baranyavármegye azon szerencsés helyzetben volt, hogy neki nem kell hivatalos lapra egy krajcárt sem költenie, mert akadt egy lap, mely készségesen felajánlotta hasábjait a megyei rendeletek közlésére s ezért csak előfizetések útján való támogatást kért. Az alispán tehát, mert ezt a megyére és a községekre előnyösnek látta, megtette hivatalos lapnak az ajánlkozó napilapot s ajánlotta a községeknek, hogy arra fizessenek elő.

Mi már elmondtuk nézetünket a kérdéses alispáni rendeletről annak keletkezése idején s ettől az alispán ur furfangos okoskodása épen nem képes minket eltéríteni, bár azt elismerjük, hogy az alispán urnak ebben a tárgyban határozott szerencséseje volt. Ez a szerencse azonban nem abban nyilvánult, a mit ő jelzett válaszában szerencsés körülménynek, hogy t. i. akadt egy a közérdeket oly önzetlenül szolgáló lap, mely a törvényhatóság rendeleteit díjtalanul közli és csak az előfizetésre való hivatalos presszionálást kötötte ki ellenszolgáltatásul, hanem az volt a nagy szerencséseje az alispán urnak, hogy e tárgyban a rokonszenvet kelteni épen nem tudó Vajay képviselő tette meg az interpellációt és pedig oly közgyűlésen, melynek tulnyomó többségét a berendelt községi jegyzők tették, a kik épen a kérdéses alispáni rendelet folytán jutottak potya ujsághoz, mert hiszen az alispán urnak — a rendelet szavai szerint — „nincs észrevétele az ellen, ha az előfizetési összeg a községi költségvetésekbe felvétetik.“

Az ilykép alakult közgyűlés természetesen

viharos éljenekkel fogadta az alispáni választ, az interpelláló meg szépen elhallgatott; pedig hát az a válasz elejétől végig csupa szemfényvesztés, melylyel az alispán ur, mint gyakorlott ezermester kedveskedett hálás közönségének.

Mert először is nem áll az, hogy a legtöbb megye tart hivatalos lapot, tudunkkal ugyanis a hatvanhárom vármegye közül legfőlebb 6—8-nak van hivatalos lapja és Baranyamegyének is aligha lenne, ha a hivatalosnak ajánlkozott ujság és az alispán ur közt már megelőzőleg nem állottak volna fenn azok az összeköttetések, melyek jutalmazásra vártak.

Az pedig határozottan valótlanság, hogy a vármegyei hivatalos lap a közigazgatás menetét gyorsítaná s a törvényhatóságnak csak egy krajcárnyi kiadást is megtakaríthatna.

Az 1886. évi 21-ik törvényeikk 7. §-a ugyanis azt rendeli, hogy a törvényhatóság azon határozatai és szabályrendeletei, melyek közérdekű voltuknál fogva közhírré teendők, a megyei községeknek a járási főszolgabírák útján küldetnek meg és ott a helyi szokás szerint kihirdetendők. Az oly törvényhatósági rendelet tehát, melyet a község nem a főszolgabíró útján, hanem az ujságban közölve kap, törvényesen közölve a községgel nincs, annak alapján a község törvény szerint semmiféle intézkedést nem is tehet, következéské az egész hivatalos ujság tartásnak a községre nézve más érdeke nincs, mint hogy esetleg a községi előjáróság kíváncsiságának kielégítésére szolgál, ezért pedig a község költségvetését, főleg a megyében oly nagy számmal található kis községekben s a mai válságos időben, évi 12 frttal megterhelni épen nem oly kívánatos dolog, mint azt az alispán ur feltüntetni iparkodott.

Hogy pedig a rendeletek hirlapi közlése a nemes vármegyének csak egy iv papiros, vagy egy mártás tinta megtakarítását is lehetővé tenné, azt maga a kérdéses alispáni rendelet cáfolja meg, mely a lapban való közlést azzal indokolja, hogy az előintézkedések addig is, míg kérdéses rendeletek hivatalos kiadmányozása a községekbe jut, megtéessenek. Tehát a rendeletek hivatalos kiadmányozása ezentul is épen csak úgy történik, mint mikor hivatalos ujság nem volt, következéské a vármegye a kiadmányozási és

közlési költségekből hivatalos lapja révén egy árva krajcárt meg nem takaríthat.

Nem látjuk tehát be, hogy akár a megye közönségére, akár a községekre a megyei rendeletek közlése a hivatalos lapban miféle előnyöket biztosíthatna, mikor a törvény szerint ilyféle közléseknek semmi joghatály nem tulajdonítható, tehát legfőlebb egyszerű ujdonság-számba vehetők, ha még annyira hivatalosnak is van jelezve a közlés. Ujdonságkép pedig bármely más lap is szívesen hozza a közérdekű közleményeket.

Az az alispáni mosakodás, hogy ő nem parancsolt rá a községekre, hogy előfizessenek és hogy ő egy garas pótdót azért nem vetett ki, méltó a válasz egyéb álokoskodásaihoz, mert a mikor Baranyamegye alispánja azt írja a főbíróknak, hogy „figyelmeztessék a községeket, miszerint saját érdekekben is fizessenek elő a fentnevezett napilapra“, és ehhez még jelentést is kíván a történt előfizetésekről, akkor azt minden elfogulatlan szemlélő bőven tudja, hogy ehhez képest más halandónak „meghagyatik“-ja a legszelídebb óhajtó módna tekintendő.

Az az önértékes mellverdesés pedig, hogy egy garas pótdót nem vetett ki, nem egyéb üres reklamnál, mert hát annak az előfizetési pénznek valahonnét csak kerülnie kell, miután manna ként az égből nem potyog. Ha ezzel a községek lesznek megterhelve, akkor is a megyei lakosok közterhe szaporodik meg pár ezer forinttal; avagy Szily alispán ur még az 1843 előtti vármegyét gondolja kormányozni, melyben a község csak adótárgy volt, de a nemes vármegye fogalmából a paraszt ki volt zárva? Akkor, igaz, lehetett az, hogy a mit a paraszt fizet, azt nem a vármegye fizeti, de a mai világban bizony nagyon is egyre megy, ha valamit községi vagy megyei pótdóból fizetnek, mert mindegyiket ugyanaz a nép izadja ki.

Az alispáni válasznak a Vajay-féle interpelláció második részére vonatkozó kijelentéseire legközelebb még visszatérünk, mert a két tárgy közt szorosabb az összefüggés, mint azt tán maga az interpelláló is hitte volna.

* **Pótválasztások.** Az időközi választások nagy campagne-ja nyílik meg a kormány kinevezésével. Mint kinevezett miniszterek kötelesek lemon-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Félbemaradt sport.

Megint új sporthoz kaptam kedvet: korcsolyázni tanulok.

Notabene, az újabb időkben szenvedélyes sportsman lettem. Már legalább annyiban, hogy a világon mindenféle sporthoz, a fűtörésztől kezdve egészen a gőzfürdő rendszeres látogatásáig, nagy hajlandóságot és a mi fő, határozott hivatottságot érzek magamban.

Mert ez is port, mind a kettő, még pedig az egyik a kezdet, a másik a vég, s a kettő között van a sportnak többi neme valamennyi mind.

Méltóztassanak elhinni, hogy szilárd meggyőződés szerint a világ valamennyi sportsmanjében a fűtörésztől jelentkezett először, mint ellenállhatlan szenvedély. Soha máskor nem olyan boldog az ember, mint mikor féligmeddig tudtán kívül fűtörészt, akár az utcán, akár otthonában.

És a ki egyszer vágyat érez, kedvet kap a fűtörésztől, csakhamar annyira rabja lesz, hogy többé szabadulni sem tud egy könnyen szokásától. Magamról tudom.

A gőzfürdőzés a másik szélsőség, nem az idő rend, nem is a jelentőség tekintetéből ugyan, de mint okszerű következtetés minden egyéb sportnak. Ám mutason nekem bárki is igazi sportsmant,

természetesen engemet sem véve ki — a kinek a gőzfürdőzés szenvedélyévé nem válik? Előbb e, vagy utóbb, — az más kérdés.

De nem is erről akarok én most voltaképpen értekezni, hanem legújabb sportommal dicsekedni.

Azt már, ha jól emlékszem, megmondtam, hogy legújabb sportom a korcsolyázás.

Hogy honnan kaptam hozzá kedvet: bajosan tudnám megmondani. Csak úgy magától támadt.

Azt hiszem, általánosan ismert tény, — hogy biciklizni már tudok annyira, hogy nem minden tizedik lépésre s nem is mindig jobb oldalra borulok fel gépestől. Pedig alig négy hónapig gyakoroltam csak.

A dolgok ilyen állapotában megérlelődött bennem a gondolat, hogy korcsolyázni is megtanulhatok egy idény alatt. Meg is vettem a hozzá szükséges segédeszközöket: névszerint egy pár korcsolyát, egy pár cipőt, egy ellenállhatlan testhez álló rövid kabátot, a hideg ellen jól kiváltáztattam egy valódi hód-imitatív sapkát, egy pár bélelt bőrkezyüt stb. stb.

Igy felszerelve már otthon a szobában gyakoroltam magamat, úgy felkötött korcsolyákkal, a nélkül, hogy székhez, asztalhoz támaszkodtam volna, majd nem egészen biztosan járkáltam.

A jégre első ízben nappal nem akartam menni. Dél előtt a gyerekek, délután a felnőttek előtt szégyeltem volna, nem azt, — hogy esetleg elesem, hanem azt, hogy még csak kezdő vagyok.

Megvártam, míg az első kivilágítást hirdetni fogják a falragaszok. Akkor úgy sem fog látni senki.

Az is megérkezett. A jégpálya „világítva lesz“, olvastam a zöld plakátokról.

Nosza toilletet csináltam és délután öt óra felé egy két kerekű fogaton kirobogtam a helyszínére. Ott sikerült, a nélkül, hogy sokan észrevettek volna, „meztláb“ (értsd: korcsolya nélkül) a jégpálya leg-sötétebb zugába csoszognom. Ugy vert a kedves kis egyetlen szívem, mint — hogy nagyot ne mondjak, mint egy elszabadult gőzfavágó. (Ilyet ugyan én még nem láttam, de hallottam elmesélni, hogy az elszabadult gőzfavágó nem mindennap dühöngést szokott véghez vinni. Igaz, hogy nem is mindennap szabadul el.)

Szóval a szívem hatalmasan dobogott. Annyira, hogy két ízben is a jobb lábra való korcsolyát akartam erőnek erejével a ballábamra csatolni s csak mikor megcseréltem, akkor vettem észre, hogy teljesen mindegy, akármelyiket csatolom a jobb vagy ballábamra, mert nem „féllábás.“

Nem tudom, hogy mélyen tisztelt olvasóim lábán, akár szoktak korcsolyázni, akár nem, volt-e már „életükben először“ korcsolya; hanem annyit tudok, hogy az én lábamon nem akkor volt először életemben, hiszen otthon már legalább huszonnégyszer volt, s mégis olyan formát éreztem, mintha még sohasem lett volna.

Én azt hiszem, a jég volt az oka. Nagyon sikos volt. Legalább én annak találtam. Annyira sikos, hogy valahányszor felállani akartam, mindannyiszor kisiklott alólam. Hol előre, hol hátra szaladt. Szinte dühbe jöttem. De kifogtam rajta. Sarkamat a part-

dani mandátumokról: Bánffy Dezső b., Lukács László, Wlassich Gyula, Perczel Dezső, Erdélyi Sándor és Dániel Ernő. Így tehát pótválasztás lesz a szilágy-somlyói, magyarigényi, csáktornyai, bonyhádi, dunaszerdahelyi és pancsovai választókerületekben. A milyen a hangulat az új kormány iránt, nagyon valószínű, hogy a miniszterek nem számíthatnak egyhangú választásokra, sőt az is megeshetik, hogy egyik-másiknak mandátumába kerül a pünkösdi királyság — a bársonyszék.

*** Püspök a püspöki kar ellen.** Bubicz Zsigmond kassai püspök pásztorleveléről emlékeztünk meg e címen. A pásztorlevél, mely hangban és intencióban annyira eltér a püspöki konferencia decemberi megállapodásától, a melynek eredménye az „In limina novi“ kezdetű pásztorlevél, a magyar sajtó határain túl is feltűnést keltett s különösen Bécsben úgy magyarázták, mint előjelét annak, hogy az egyházpolitikai reform végrehajtásában Bubicz Zsigmond kassai püspök még a dogmatikus ellenállásról is lemond. Ez a magyarázat az eddigi jelek szerint valószínűleg téves, mert tény az, hogy Bubicz Zsigmond kassai püspök csakugyan szétküldte egyházmegyéjébe a közös pásztorlevelet, míg arról nincs biztos értesülés, hogy a múlt év karácsonyáról keltezt pásztorlevél az egyházmegyébe szétment volna. Most már az a kérdés tisztázandó, hogy a kassai püspök akaratával és intézkedése következtében küldetett-e szét a közös pásztorlevél, vagy pedig apokrif az a pásztorlevél, a mely, úgy látszik, csak a sajtóban publikáltatott. Érdekes lesz a kassai püspök felvilágosítása melyből kiderül, hogy ki a misztifikált s kit misztifikáltak.

*** Az államtitkárok.** Egy bizonyos: Pulszky Ágost nem lesz tagja a Bánffy kormányának. A zurányi képviselőnek a belügyminisztériumba való áthelyezése tervben volt, de Perczel Dezső belügyminiszterisége kizárta ennek lehetőségét. A kultuszminisztériumban nem marad meg, mert Pulszky ambícióját mélyen sérti, hogy Wlassichnak rendelkezésére bocsátása állását s kegyelemképpen újra elfogadja tőle. A földmívelési minisztériumban Miklós Ödönt nehezen nélkülözhetné gr. Festetics Andor, de nem lehetetlen, hogy a gróf amputálja magát, levágván jobb kezét, mert Miklós Ödönt erősen kombinálták a tárcára. A belügyminisztériumban eddig elfogadható államtitkár-jelölt nincs, főispánt nem akarnak behozni, mert képviselők aspirálnak a főispánságokra s az időközi választások veszedelmekkel járnak. A kereskedelmi minisztériumban erősen tartja magát Latkóczy jelölése, csak hogy annak a jelöltségnek sok a kényes pontja. Új miniszter épen a kiállítás előkészületénél, importált államtitkár a Baross-Lukács rendszer utolsó felvonásánál igen könnyen desolucióra vezethetne, a mitől Dániel Ernő óvakodik. Latkóczy kerületéből is olyan hírek érkeztek, a melyek kétségessé teszik Latkóczynak a megválasztását. Az államtitkárok kinevezésével különben nem is siet a Bánffy kormány, a melyben e hat új miniszter előbb jónak látja tapogatózni a hivatalban és a parlamentben.

*** Az országgyűlés két háza** vasárnap délelőtt 11 órakor együttes ülést tart, melynek folyamán a két ház tagjai megjelennek a királyi várakban, a hol b. Radvánszky Béla, az ujonnan meg-

nak vettem, a korcsolyám orra elé a kezembe egy máig sem tudom honnan került galyat tettem, s így biztosítva magamat az előre vagy hátracsuszás ellen, saját lábaimba kapaszkodva, óvatosan, lassan felemelkedtem. Utoljára is egyenesen állottam, mint — hogy egy kissé régi hasonlattal éljek. „A Libanon tornya, mely néz Damaskus felé.”

En ugyan nem Damaskus felé néztem, de azért a Libanon tornya előtt sem igen volt szebb kilátás, mint előttem. Mozgalmasabb semmi esetre.

A pislogó lámpások minduntalan változó világításában sötét árnyalakok sikkoltak, keringtek előttem egyesével, párával, csapatokban, keresztül-kasul. Emitt egy karsu férfi szélesbesen suhan, elnyújtott egyenes lépésekkel futva körül a pályát. Amott egy lenge női alak ringatózva halad előre szeszélyes körrökkel, egyedül, mignem csakhamar elérí egy alacsony vállas ifju rövid határozott csuszamlásokkal és aztán összefogózva lejtik táncukat.

Az ifju nemzedék szertelen és káprázató kanyarulatokkal hasítja a jeget; bátorosan leánykák egymást bízva igyekeznek a körülöttünk cikkekakozó gavallérokat hirtelen fordulatokkal kijátszani. Egy-egy önfeláldozó szeladon kényelmes szánkában repíti titkos imádotjának gardedámját. Vig nevetgélés, csengő kacaj olvad össze a gémberedett ujj cigányok nótáival, és én állok, bámulok, miként a már említett torony, míg nem annyira beleszédülök a zsongó látványba, hogy azon veszem észre magam: csak álltam, de már ülök. Kezdemet elől. Elől kezdem és újra felálltam. Nem néztem tovább mások után, csak az után, hogy mozduljak már magam is.

Milyen könnyű ezt így kimondani, de tessék megpróbálni a valóságban. És tessék megpróbálni

választott koronaór, le fogja tenni az esküt. Az esküvétel után mindkét ház tagjai visszatérnek a képviselőházba, a hol a jegyzőkönyv hitelesítésével az együttes ülés véget ér. Az együttes ülésen Szilágyi József főrendiházi elnök és gr. Andrássy Tivadar képviselőházi alelnök fog elnökölni, a jegyzői tisztelet pedig a főrendiház részéről b. Rudnyánszky József, a képviselőház részéről Molnár Antal végzi.

Hirek.

Pécs, 1895. január 16.

Farsangi naptár.

Jan. 19.	Kath. legényegylet bálja
	Nőegylet jelmez-estéje
" 26.	Mészáros-bál
"	Tűzoltó-bál
"	A siklósi társaskör estéje.
"	A mohácsi tornaegylet álarcos bálja
febr. 1.	A pécsi vasuti munkások bálja
" 2.	B. sellyei olvasókör estéje
"	Pécsi munkásképző egylet bálja
" 4.	Vöröskereszt egylet álarcos bálja
" 7.	Pincér-bál.
" 9.	Veterán bál.
" 16.	Kaszinó-bál.
"	Polgári-bál.

— **(Kinevezések.)** Az igazságügyminiszter Mutschbacher Edvin, Hász József pécsi és Kelemen Kázló kaposvári joggyakornokokat a pécsi királyi törvényszékhez aljegyzők névére nevezte ki. — A pécsi kir. törvényszék elnöke Zsinkó Pál pécsi kir. törvényszéki II. oszt. hivataloszlógát I. oszt. Csoma Ferenc mohácsi járásbírói III. oszt. hivataloszlógát II. oszt. hivataloszlógává léptette elő.

— **(Áthelyezés.)** Ő felsége a király Gyenes József dr. pécsi királyi törvényszéki albirónak a dunaszerdahelyi járásbíróhoz eddigi minőségében saját kérelmére leendő áthelyezését megengedte.

— **(Polgári bál.)** A polgárság köréből eredő többirányú főkérés folytán a mi Hercenberger bácsink elhatározta, hogy a „Vigadó“ nagy termében február hó 16-án polgári bált rendez azok számára, a kik nem tartozván valamely testület kebelébe és így nem élvezhetik a farsang örömeit. Valószínűleg tömegesen fognak részt venni a polgári családok ebben a mulatságban, melynek sikere össze van nőve a mi Hercenbergerünk régi jó hírnevével és egyes rendezői tapintatával. A mulatságon a katonák zenekar fog közreműködni.

— **(Arculütés miatt.)** 1894 szeptember 3-ikán Veinmann János Kisdárdán az utcán találkozott Czentner Ádámmal, kinek azt találta mondani, hogy minek megy utána. Czentner e miatt Veinmann utagy arcul ütötte, hogy az majdnem elesett. Később összeszedelőzködött, elővette kését s Czentner megszurta, hogy az huzamos ideig súlyos beteg volt. A pécsi kir. törvényszék a mai végtárgyaláson Veinmann 2 havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte el.

— **(Okirat hamisítás.)** Erdősi Ádám és neje még 1858. augusztus 30-ikán eladták kisharsányi ingatlanukat Vörös Jánosnak és nejének. Ezek azonban bár a földet birtokba vették, telek-

anyira minden elméleti képzettség nélkül, mint én! Időbe került, míg megállapodtam azon fontos kérdésben: melyik lábammal induljak?

Katona ugyan nem voltam, de azért annyit sejtek a katonai tudományokhoz, — hogy szabály szerűen a jobb lábbal kell kilépni.

Ezt a vonalozást vettem irányadóul. Miután pontosan meghatároztam, hogy a kettő közül melyik a jobb lábam, feltétlen elismerésre méltó elszántsággal kiléptem a jobb lábammal.

Abban a pillanatban olyat vágódtam a jobb oldalomra, hogy menten világos lett előttem, miszerint katonai tudományom s így az arra épített következtetés is merőben téves. — Még odáig sem jutottam gondolkodásomban, hogy „tehát ha nem a jobb, akkor ballábbal kell szabályszerűen kilépni,“ — mikor ismerős csengő kacaj és hang ütötte meg a fületem:

— Nini, hát maga mit keres itt Gyárfás?

— Az egyensúlyt vesztettem el, kezeit csókolom, — feleltem eltitkolható zavarral, — de azonnal megkeresem, — ha parancsolja Nagysád!

Azt ugyan nem árulom el, hogy ki volt, aki előtt ennyire zavarba jöttem, csak annyit sugok meg, hogy inkább az egész diszes publikum előtt vágódtam volna el, csak ő ne látta volna.

Még hozzá a Zoli gyerekekkel együtt! Mert azal együtt siklottak épen siralmas esetem színhelye felé!

— Ugyan édes Zoltán, segítsen Gyárfásnak!

— fordul ő nagysága a Zoli gyerekekhez.

Segítsen? Ó? Nekem? És még „édes“ Zoltán?

— Köszönöm, — háritottam el a segítséget, — majd felállok én magam is! Sokkal önállóbb vagyok,

könyvileg nevükre átiratni elmulasztották. Mintegy 30 év előtt Erdősi családjával Slavóniába vándorolt ki, honnan 1888. táján fiaival ismét visszatért Magyarországra. Fiai a siklósi telekkönyvbe tekintést szerezvén, látták, hogy az eladott ingatlan még mindig atyjuk és anyjuk nevében van. Rávetették tehát atyjukat, hogy egy ajándékozási szerződést készítsen, melynek értelmében a szóban forgó ingatlanokat nekik ajándékozza. E szerződés 1888. szeptember 25-ikén a nagyharsányi körjegyző közbenjöttével tényleg létre is jött s a fiuk a tulajdonjognak nevékre leendő bekebelezését kérték, a mi fel is jegyeztetett. Ez ingatlant később eladták Oldi Jánosnak. A pécsi kir. törvényszék a ma megtartott végtárgyalás alkalmával okirathamisítás miatt Erdősi Ádámot 1 havi fogházra, fiait Erdősi Jánost és Józsefet pedig 6—6 havi börtönre ítélte el.

— **(A megyei árvaszék működése**

1894-ben.) Érdekes és valóban gondosan kidolgozott jelentést terjesztett a tegnapi tartott közgazgatási bizottsági ülés elé Sey László árvaszéki elnök. A terjedelmes jelentésből közöljük a következőket: Gyámság alatt maradt az 1894. év első feléről 6898 egyén, a második félévben gyámság alá került 314, e szerint gyámság alatt állott 7212 egyén. Ezek közül felszabadult a gyámság alól összesen 1167 egyén, tehát gyámság alatt maradt 6045 egyén. Gondnokság alatt 217-en voltak. A gyámpénztár állása a következő:

1894. június végével készpénz	9.814 frt 39 kr
nem kamatozó kötvényekben	1.119.559 frt 28 kr
értékpapirokban	597.391 frt 27 kr
összesen	1.726.764 frt 94 kr
Múlt évi jul. 1.—dec. 31-ig befolyt készpénzben	117.567 frt 96 kr
kötvényekben	31.407 frt 47 kr
ékszerekben	300 frt — kr
együttesen	1.994.339 frt 01 kr
Kiadott pedig:	
Készpénzben	184.019 frt 44 kr
kötvényekben	68.572 frt 23 kr
értékpapirokban	10.005 frt — kr
összesen	261.596 frt 67 kr
Maradt tehát készpénzben	3.362 frt 91 kr
kötvényekben	1.083.394 frt 52 kr
értékpapirokban	645.684 frt 91 kr
ékszerekben	300 frt — kr
összesen	1.782.742 frt 34 kr

Megemlékezik a jelentés a megyei árvaházról, mely messze földön ritkítja párját, a hol 44 árva élvezi a gondozás jótéteményeit a sz. Vincéről nevezett nővérek kezei alatt. Dunaszekcső, Mágocs és Mohács árvatárai önállóan kezelgetvén, azok elkülönítve foglaltatnak a jelentésbe.

A dunaszekcsői árvatár 26.979 frt 39 kr; a mágocsi 50.909 frt 17 kr; a mohácsi 102.437 frt 80 kr. végösszeggel, mint tényleges vagyoni értékkel zárulnak.

— **(A ma este megtartandó „Örmester bál-on“)** szenzációs meglepetés vár a közönségre, a mennyiben éjfél 12 órakor az összes jelenlevő vendégek magnesium fényvel megerősített vilámlátás mellett Papp L. helybeli fényképész által egy nagy lapon meg fognak örökíttetni.

semhogy mások segítségére szorulnék! — vettem oda nyomatékka a Zoli gyerekeknek, ki még jó néhány évig várhat, míg ugyanezt elmondhatja magáról.

Ugy látszik, elérte s ezenfelül talán ő nagysága kissé rosz néven is vette egyenes szókimondásomat, — mert azonnal magamra hagytak. Tessék elhinni, nem bántam akkor.

Nagy nehezem feltápáskoztam, s most már a ballábbal akartam kilépni.

Akkor meg a balkönyömmel ütöttem meg a jeget úgy, hogy alighanem meghallották „odaát“! (Hogy hol, azt a geografiában nálam jártasabbak döntsék el. Én tapasztalásul csak annyit mondhatok, hogy odaát, a földnek épen az ellenkező oldalán, mint a hol a korcsolyatér fekszik.)

No már ekkor kijöttem a sodromból. — Azon szent helyen lekapcsoltam korcsolyáimat s hátat fordítva a jégnek, árkon, gödrökön keresztül törtöttem hazafelé, — azzal vigasztalva utközben magamat, minden botlásnál, minden zökkenésnél: „bukónak utat törni is érdem.”

Othon alig tudtam direkt korcsolyázási célokra készült toillettemtől megszabadulni. Szobor nem voltam ugyan, de fájt minden tagom. És fájt még maig is.

De azért nem mondtam le a korcsolyázásról. Nem volnék telivér sportsmann, ha ilyen könnyen engednék. Mihelyt csak egy kissé magamhoz térek, újból hozzálátok, ha ugyan addig ki nem tavaszodik.

Ilyen körülmények között azonban egyelőre be kell érnem a fűtőrészes és a gőzfürdőzés nemes sportjával s ezért nem látok engem a jégen.

Jean.

— **(Halálozás)** Özv. Riva Sándorné, szül. Peleskey Mária élete 57-ik évében elhunyt Pécsen. Temetése ma délután ment végbe rokonai és ismerősei részvéte mellett. — Ifj. Lohr Vince a Duna gőzhajós társaság hivatalnok, élete 30. évében elhunyt. — Buzagits Béla élete 56. évében elhunyt. Az elhunyt soká disze s virága volt a pécsi dalárdának, mély basszus hangjával sokszor keltett feltűnést. Nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(Döry-levéltár.)** A jobbaházi Döry-család levéltárát, melyet Döry Andor zombai (tolnamegyei) nagybirtokos a mult év őszén letéteményezett a nemzeti muzeumban, már elrendezték s felállították. A levéltár 116 darab eredeti középkori, 46 XVI. és 498 XVII. századbéli oklevelet tartalmaz; a legrégebbek 1270. és 1295 ből valók. Az újabbkori iratok száma mintegy 3000 darabra megy.

— **(A fém töltények postai szállítása.)** Előfordult azon eset, hogy egy kir. tszék vékony csomagoló papirba burkolva 1 kgr. 150 gr. súlyu s a szállító levélen minden más közelebbi meghatározás nélkül „bűnjel“ nek nyilvánított hivatalos csomagot adott postára, mely mint utóbb kitűnt egy forgó pisztolyt s 12 darab hozzá való gyúakupakkal is ellátott töltött fémtöltényt tartalmazott. Vasuton a mozgó postakocsiban történt szállítás közben valószínűleg a kocsi rázásától, a töltény egyike elszűt, másika pedig az így támadt lyukon a csomagból kihullott. A belügyminiszter hasonló szabálytalanságok elkerülése céljából figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy a töltött fémtöltények a posta által csak azon föltétellel szállíthatnak s csakis akkor vehetők föl, ha a feladó azokat zsineggel körülkötött csavarokkal s ólompecsétekkel lezárt erős faladában adja fel, ennek a tartalom által el nem foglalt részeit (mohával, kóccal, papírral) kitölti, magukat a töltényeket pedig előbb kisebb csoportonként kemény lemez papirban akként helyezi el, hogy a töltények helyzetüket rázás következtében se változtathassák meg. Ezenkívül a lédának cimirattal el nem látott öt oldalát vörös papírral kell beragasztani, a szállítólevélre s magára a küldemény burkolatára a tartalmat világosan feljegyezni s a szállító levélhez hiteles nyilatkozatot csatolni, melyben a feladó kijelenti, hogy a belső csomagolás megfelel az előirt föltételeknek s annak valótlansága esetén az ebből származó következményekért felelősséget vállal. Egy-egy ily láda sulya 5 kgr.-nál több nem lehet.

— **(Miniszteri jóváhagyás.)** A pécsi fazekas, porcellán összes agyagmunkások szakegylete újabban átalakult s fölvette a „pécsi keramiai munkások szakegylete“ nevet. Alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

— **(Mégmart ember.)** Hanker Ferenc nap számost tegnap Hrubcs János kutyája a bánomi uton mégmarta. A kutyát ma felboncolták s konstataálták, hogy veszett volt. A mégmart Hankert holnap a budapesti Pasteur-intézetbe szállítják.

— **(Vadkan a Mecseken.)** A Mecseken lévő és a város tulajdonát képező erdőültetvény veszedelemben fog; a vaddisznók igen jó csemegének tartják a fiatal tölgyfa gyökereket s meglehetősen pusztítást vittek véghez már eddig is. Suha Rezső városi főerdőmester tegnap egy pompás példányu vadkant lőtt a Mecseken, mely oly nagy volt, mint egy két éves tinó. A gyomra tele volt tölgyfa gyökerekkel.

— **(Magyar munkások mellözése)** Még a nyáron történt, hogy a barestelepi magyar munkások kikeltek az ellen, hogy Barestelepen a magyarok mellözésével horvát munkások nyerjenek foglalkozást. A magyar munkások erélyes támadásra készültek, a melyet azonban a hatóság közbelépése megfűsított. Mint értesülünk, most a magyar munkások már napok óta tanácskoznak az iránt, hogy milyen állás pontot foglaljanak el akkor, ha a munkaadók a tavasz beálltával a magyar munkások mellözésével ismét idegeneket fognak alkalmazni. A munkásvezetők még nem tudtak megállapodásra jutni, minthogy a munkások egy része erőszakos uton akarja az idegeneket elűzni, másik része pedig az úgy békés elintézését kívánja. Hír szerint a munkások az alispánhoz és esetleg a belügyminiszterhez küldöttséget menesztenek, mely a bajok orvoslását fogja kérni.

— **(A tárgyaló-teremből.)** Ügyvéd a belépő bírőhoz: — Kedves bírő ur! — Jegyezze meg magának, én nem vagyok kedves. — Tekintetes bírő ur, tudom, hogy ön nem kedves. — Ugyan azon tárgyalóteremben: A bírő ur pont kilenckor érkezik meg, hol a 9 órára idézett ügyvédek már mind együtt vannak. — Én nem 9 előttre idéztem magukat, hanem 9 órára: máskor befogom csukni az ajtót 9 óráig. Ebben azonban nincs igaza a bírő urnak, mert az ügyvéd nem köteles az utczán várni pont kilenckor, ha a bírő pont 9 re idéz. akkor 9 előtt ott kell lennie. Különbön a tárgyaló teremben jelen lenni az ügyvédnek mindig van joga, míg ellenkező határozatot nem mond ki a bírő egy tárgyalásra nézve.

Orvosi lázmérők szoba, fürdő ablak hőmérők auroid barometerek legjobb minőségben

Schönwald Imre
üzletében Pécsen, Király (fő)
utca a hatyu épületben

TÁVIRATOK.

— **Völegénye után a halálba.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hauer József utász-főhadnagynak öngyilkossága után, a ki tegnap menyasszonya hidegsége miatt föbe lötte magát, — ma menyasszonya cselekedett hasonlóképpen, a ki szintén öngyilkos lett. Így egyesültek a halálban.

— **A minek mindig az ellenkezője áll.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A rendszerint hazugságokban utazó „Polit. Correspondenz“ című felhivatalos könyvatos ma azt a hírt bocsátja világgá, hogy a Bánffy-kabinet hosszú életü lesz; mert tudvalevőleg Bánffy b. kemény ember és egyike a legnagyobb taktikusoknak.

— **A pártonkivüliek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pártonkivüliek tegnapi értekezletén Szapáry Gyula gróf pártvezérnek a képviselőházban legutóbb a fuzióról tett kijelentéseért köszönetet szavaztak; egyuttal pedig az új kormány nyal szemben álláspontjuk kifejtésével Szapáry Gyula gróftot megbízták.

— **Utólagos elismerés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az új miniszterium tagjainak kinevezésével egyidejűleg Lukács Béla és Hieronymi valóságos belső titkos tanácsosokká nevezettek ki, a kiket ugyan Wekerle már régebben fölterjesztett mint kinevezendőket, de a kinevezés mindedig késett. Wekerle ebben a mellözésben is a korona bizalmatlanságát látta, a mi szintén hozzájárult lemondásához.

— **A francia köztársaság elnöke lemondott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap éjjel elterjedt Párisban a hír, hogy Casimir Perrier, a köztársaság elnöke, beadta lemondását. A szenzáció óriási, eleinte senki sem akart hitelt adni a tényeknek. Casimir Perrier tegnap este hosszasan tanácskozott Dupuy-vel, az előtte való nap lemondott miniszterelnökkel, és azután az államtanács és a kamara elnökeinél írásban nyújtotta be lemondását, hír szerint a képviselő kamarában történt megtámadtása miatt. A két elnök iparkodott rábeszélni, hogy vonja vissza a lemondást; de Casimir Perrier erre semmi szín alatt nem hajlandó. Ma délután ült össze az államtanács, mely esetleg már holnapra kitűzi az elnökválasztás idejét. Egyes lapok azt a hírt bocsátják világgá, hogy ez a lemondás a köztársaság ellen elkövetett merénylet következménye. — Mint újabban jelentik, Casimir Perriert neje és édesanyja birták reá a lemondásra, feltvén életét. Állítólag összeesküvésnek jöttek nyomára.

— **A Wekerle-kabinet utlevele** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos lap mai számában Wekerle a következő királyi szavakkal mentetik fel állásától:

„Fogadja ebből az alkalomból eddigi hivatalos állásában, különösen az államháztartás egyensúlyának megszilárdítása körül fáradhatatlan buzgalommal és odaadással teljesített kitűnő szolgálataiért őszinte köszönetemet és változatlan kegyelemem biztosítását.“

Szilágyi Dezső, Lukács Béla és Hieronymi elbocsátó-levelének befejező passzusa a következő:

„Fáradhatatlan buzgalommal teljesített kitűnő szolgálatainak elismerése mellett ezennel felmentem.“

A Lukács és Hieronymi obsitjához hozzá van téve a titkos tanácsosság adományozása.

Andrássy Gyula gróf és Eötvös Loránd b. elbocsátója a következőleg záródik:

„Hú, buzgó szolgálatainak elismerése mellett ezennel kegyelemem felmentem.“

— **Franciaország fő- és kormány nélkül.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nehéz napok következtek el Franciaországra. Csupa kapkodás, fejtelenség jellemzi a helyzetet, a miből katasztrófa nélkül bajos lesz a kibontakozás. Államcsinyról irnak a boulevard-lapok, a felfordulás általános egész Párisban. Casimir Perriert főképpen az készítette a lemondásra, mint utóbb kiderült, hogy a Raynal volt miniszter elleni támadásokat személye ellen intézettek tekintette. Tegnap este Challmelle-Lacour, a szenátus elnöke, s valamennyi miniszter kérve-kérték, hogy tekintve a nagy veszedelmet, a minek Franciaország elébe néz, vonja vissza lemondását, de hasztalan volt. A legtöbb francia lap, mint a „Republique Française“, az „Intransigeant“ hevesen támadják Casimirt. gyáva-ságnak, a tehetetlenség beismerésének jelentik ki cselekedetét. Még azok a lapok is gáncsolják, a melyek különben magán jelleméről a leghizelgőbb módon nyilatkoznak.

— **A házkutatás epilógusa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Pesti Napló“-nál a mult év elején történt házkutatás alkalmából kifolyólag, midőn is a törvény emberei a földmívelési miniszteriumból ellopott ügydarabot keresték és ez alkalommal Márkus József akkori segédszerkesztő és Kass Ivor báró ellenszegültek a hivatalos apparatusnak, — ma ebbeli tényükről törvény elé kerültek. Valószínűleg mindkettőt elítélik.

— **Wekerle bucsuja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wekerle ma bucsuzott el az alája rendelt miniszterium személyzetétől. A bucsuzás szívélyes volt és nem volt szegény hangulatos frázisokban.

— **Miniszterek esküje.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az új kormány tagjai ma délelőtt tették le az esküt ő felsége kezébe. Legelőbb Bánffy Dezső báró esküdött; az eskümintát Fejérváry Géza b., mint a felség személye körüli miniszter olvasta; a többi miniszterek Tarkovich miniszterelnökségi államtitkár előmondása után tették le az eskü szövegét. Széchenyi Gyula gróf főajtónálló mester segédkezett, mint magyar zászlós ur. Az aktus után a kihallgatások vették kezdetüket.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	18 4. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródról	18 7. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	18 12. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	18 6. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród	felé 1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	18 15. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	18 18. sz. szem. von. este 8 óra 13 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTÁV. Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Beccsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk
Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor-bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán Zsiga László és az irt. rend gyógyszerárában. Mohács: Lujsszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szent györgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dyorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök. és Derm-Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt. Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon: Eibach Odön gyógyszerkülönlegesgyárában Bécs — Nussdorf.

Hirdetések:

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!
Maager Vilmos
 féle
 valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ
 (törvényesen védett esomagolásban)
MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama esetekben, melyekben az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását valamint általában a vér tisztítását el akarja érni — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3. valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos Spitzer fia, Köszl János, Kacsóvics Jenő és Eizer János kereskedésében.

Forrástár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére.

MAAGER VILMOS, BECS,
III 3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomonzatnak.

Vezetőigyekezet: **RUDA és BUCHMANN, Budapest és Bécs.**

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

COGNAC
GUZBA-DUROZIER & Co.

COGNAC

Védjegy.

Védjegy.

Mária-
Czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszerű hatnak gyomor bajoknál, nélküthetetlen és átlólanosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, biztos lehetet, felújítás, savanyu, felelőfőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyhivben ez a gyomortól származott, gyomorüthetlenségét élekekkel és itálókkal, giiszták, májajok és hámor-rhoidákánál.

Említtet bajoknál a **Máriaczellii gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrástár: **Török József** gyógyszer-tárára **Budapest,** Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zold szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Máriaczellii gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Pécsett: Irgalmasok gyógy szert., Zsiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer. Sipőcz István gyógyszer. és Gübel Kálmán gyógyszer. Bar Selyényi Uvira F. gyógyszer. Pécs váradon: Dvorsky Béla gyógyszer. Sziklós: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer. 15

TAIZS JÓZSEF Pécsett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papírmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, szines és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkodban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eléle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.